

Det är lätt att hamna i olika diken, det finns olika tankesätt om den helige Ande och de gåvor som han vill ge. Det vi ska undvika är:

- Att man gör nådegåvorna till något som är det allra viktigaste och mest centrala i kristen tro. Då blir det avgörande för att man är "rikligt" kristen, att man har många gåvor eller den gåvan som för tillfället anses vara den viktigaste. Dessa tankar fanns tydligen i Korint. Därför skriver Paulus ett brev med förmaningar och tillrättavisningar till församlingen. I 1 Kor 13:1-3 ser vi vad han skriver om nådegåvorna.
- Det andra som också är helt felaktigt, är att stå helt likgiltigt för gåvorna och andens utrustning. En del har t.o.m. menat att DHA bara var menad för den första kristna tiden. Också det tar Paulus upp med församlingen. Han ger några råd i 1 Kor 12:29-31, 14:1.

Det rätta är alltså att vi "stävar efter" att vinna de andliga gåvorna och räknar dessa som en helt naturlig del av mitt kristna liv, av det som Gud vill utrusta mig med. I 1917 års översättning av 1 Kor 12:31 står det "varen ivriga att undfå...". Här ser vi vilken inställning som Paulus uppmanar oss att ha.

Alltså en positiv inställning till Andens gåvor som ska kombineras med en saklig, nykter bedömning av vad som händer och sker i en församling. Det är inte alla som utger sig för att vara ledare och säger sig vara inspirerade av Anden som är det i själva verket. Och även den bästa kristne är ofullkomlig och kan göra fel ibland. Därför är den andliga gåvan att pröva och granska viktig i en församling. Hur ska vi göra för att undvika både "oandlighet" och "överandlighet"?
1 Thess 5.19-22

SÖKA OCH UPPTÄCKA

Vi får och har rätt att be om de gåvor som behövs. Det är viktigt att komma ihåg när man förlorar en viktig medarbetare och någon självklar efterträdare inte finns.

Då behöver vi inte ge upp. Utan istället ska man välja den som är mest lämplig och be att Gud utrustar, att Gud ger de gåvor som behövs. Det är han som utrustar till en bra ledare.

Det kan också vara så att det viktigaste inte är att be om nya gåvor, utan istället upptäcka de gåvor som redan finns i församlingen. Vi behöver hjälpa varandra att upptäcka våra gåvor – ingen av oss är ju utan!

TALAR VI TILLRÄCKLIGT OM DETTA?

Både ja och nej.

Man kan säga samma sak men uttrycka det olika.

"Gud hjälpte mig. Gud gav mig kraft – nu skall jag predika om ...."

"den helige Ande hjälpte mig i hans kraft segrade jag, han har lett mig till att predika om..."

RÄTT SÄTT ATT ANVÄNDA GÅVORNA.

Det är väldigt lätt att se ner på sig själv och tycka att man har få och små gåvor. Men vi ska använda alla gåvor. Kan tyckas så självklart men ändå så svårt. "Andra kan nog göra detta men..."

Men läser vi 1 Kor 12 så ser vi att de som tycks vara svagast är nödvändiga – ibland kan de vara de viktigaste i en församling.

Det är också så att använder man sin gåva så växer den – men brukar jag den inte är det som om den tynar bort.

Därför ska du och jag ställa det vi har till Guds förfogande och tjäna honom med det. Då kan vi ibland tycka att det är både för litet och för stort. Små gåvor kan bli stora, när Gud använder dem.

Joh 6:5-13

1 Sam 17:4-11, 33-40, 48-50

När du ställer det du har till Guds förfogande, så använder han det.

Alla gåvor ska användas – i kärlek och för att ära Gud. Det gäller både mina naturliga anlag och de nådegåvor Gud vill ge.

"Om jag hade alla gåvor, men inte kärleken, så är det till ingen nytta..."
En rätt användning leder till det som är centrum för allt, det viktigaste –

1 Kor 2:1-2.

Mina egna tankar

Ett kort Bibelstudium

-

**Anden hjälper mig!
Del två.**

NADEGAVORNA – HUR ANVÄNDER VI DEM?

GAVORNAS RÄTTA PLATS